

ministeren for handel, industri og søfart —, at lovforslaget affattes som nedenfor anført.

Et *mindretal indenfor flertallet* (Aksel Møller og Weikop) tilslutter sig det i betænkningen fremsatte ændringsforslag nr. 1 og tiltræder de i flertalsbetænkningen udtalte standpunkter, som i særlig grad imødekommer det af mindretallets parti i folketinget fremsatte forslag til beslutning af 6. oktober 1948.

Mindretallet ønsker ved sagens 2. behandling i folketinget nærmere at redegøre for sine motiver.

Da landbrugsministeren har fremsat forslag om en forlængelse af lov nr. 272 af 9. juni 1948 om udførsel af landbrugsprodukter, har mindretallet givet afkald på at få denne lovgivning inddraget under den i flertalsbetænkningen nævnte kommission.

Et *mindretal*, bestående af Erik Eriksen, Jørgen Gram, Himmelstrup, Axel Kristensen og Anker Lau, udtaler sin beklagelse over, at udvalgsbehandlingen er forceret igennem på urimelig kort tid, således at der efter ministerens svar på stillede spørgsmål kun har været afsat 4 dage til behandling i udvalget, partierne, folketinget og landstinget. Dette har f. eks. medført, at der på et så vigtigt område som boligvæsen og byggeri kun har kunnet ofres en halv time.

Iblandt ministeriets svar på udvalgets spørgsmål oplyses det, at der efter et foreløbigt skøn i 1949 vil kunne importeres for 4156 millioner kroner. Dette er 800 millioner kroner mere end i 1948 og ca. 1000 millioner mere end i 1947, og ligeså meget som i 1938 omregnet efter importpristallet.

Sideløbende med dette udvalgsarbejde er pengebindingsloven behandlet i rigsdagen, og det fremgår heraf, at regeringen mener, at de for store mængder likvide pengemidler er bragt ud af verden. Under de således stærkt ændrede forhold skulle de to indenrigske hovedårsager til indgrebene i handel og produktion være meget

stærkt afsvækket og en virkelig afvikling kunne påbegyndes, idet der naturligvis stadig må tages hensyn til den uheldige form for samhandel landene imellem.

Hvis man ser på de af ministeriet givne oplysninger om de hidtil foretagne afviklinger, vil det ses, at de 3 eneste ændringer i indgrebene i henhold til denne lov, der har fundet sted overfor erhvervsvirksomhederne, er nogle ændringer i produktionsordningen for bomuldsvæverierne med nogen større frihed, frigivelse af produktionen af fernis og lak o. lign. samt udstedelse af forbud mod produktion af stearinlys uden tilladelse fra ministeriet.

Det vil altså ses, at der på dette område ikke er sket noget større endnu. Alle de øvrige ændringer, der er sket i henhold til denne lov, er ændringer i rationeringen, altså i forbrugsbegrænsende foranstaltninger. Under forhandlingerne med ministeren, går det som en rød tråd gennem alt, at ministeren ikke mener sig i stand til at give slip på nogen af indgrebene, der findes i øjeblikket, fordi den importpolitik, man vil føre, nødvendiggør indgrebenes bevarelse.

Ved forrige forlængelse af denne lov blev der afgivet løfte om udarbejdelse af frilister. Allerede i sommer meddelte ministeren udvalget, at udstedelse af sådanne lister var umiddelbart forestående. Under udvalgets behandling har ministeren stillet i udsigt, at en eksportfriliste vil blive udstedt omkring februar. I et skriftligt indlæg har ministeren erklæret, at han ikke mente, at der kunne laves en importfriliste. Dette sidste har ministeren under behandlingen ændret til, at han har lovet at forhandle med rigsdagens vareforsyningsudvalg om en friliste for import, men det er samtidig fastslået, at dette praktisk talt kun skal være af symbolsk karakter og således ikke byde nogen reel ændring.

Venstres medlemmer i udvalget har stærkt påpeget, at en konkurrence er nødvendig for at genskabe sådanne tilstande, at restriktionerne kan ophæves. Selvom der stort taget er genskabt balance mellem varemængde og købeevne, er der ikke der-